

Ahogy ti *befogadtok*,
úgy fogad be titeket az **Atya**. ...
Az **Atya** kegyelmét nem adhatom általad,
ha nem fogadod be a megváltatlan világot.

ANGYAL – 24G.3

A boldog ember nem bosszús
és nem örül a más kárának.
A beteg *gyűlöli* az egészségeset.
A boldogtalan gyűlöli a boldogot.
A részeg gyűlöli a józant.
A gyűlölet az félelem, tevékeny félelem,
szégyenérzés.

ANGYAL – 25L.3

A teremtett ember kezdet és vég között van.
A teremtő ember a vég és kezdet között van.
Kezdet és vég között van az idő.
Vég és kezdet között van az *öröklét*.

ANGYAL – 28G.3

Minden mozdulat a teremtés mása lehet. ...
Ha az ember eggyé válik az **Indítóval**,
akkor a mozdulat neve: *Megváltás*.
Minden mozdulaté.

ANGYAL – 28L.3

Az anyagban az eredményt
– mert a tér-időben lassúbb az átalakulás –
később fogod észrevenni.
De megvalósul biztosan magától.
Kényszerül az anyag átalakulni, ha te *változol*.

ANGYAL – 30L.3

A kis madár kidobja fészkeből a *romlott* tojást.
Nem sajnálja, mert hasztalanul melegíti.
Az ember csíráatlan tojáson ül. ...
Tudd: amíg a madár kotlik,
addig nem tojik újat.

ANGYAL – 25L.3

Szülőnek hiszed magadat –
s **Ő** *szült* téged.

ANGYAL – 27L.3

A keskeny út *kapuja* Omega – Alfa.
Aki testtel – az időben – áthaladni óhajt,
az a halálba lép.
Aki szellemben – időtlenül –,
az az *öröklétbe* lép.

ANGYAL – 28G.3

Mi alulról halál – felülről élet.
Te is halott vagy és élsz örökké.
A többi idő és látszat.
Hullámverés, pici halál milliárdjai: ez az élet.
Sejtek meghalnak... újak születnek.
Emberek meghalnak... újak születnek.

ANGYAL – 30J.3

Az ember mértéke és öröme,
amit *kiáraszt* a körön túl. Ez mérhetetlen.
Az állat éhes, jóllakik – elég.
Az ember telített, kiárasztja – sosem elég.
Az öröme mérhetetlen.
Ez az *Öröklét* titka.

ANGYAL – 31L.3